

Pred veľmi, veľmi dávny časom bolo raz jedno skutočne krásne dievča. No aj keď bola krásna, nemala veľmi šťastie, takže hoci bola ešte v mladom veku, zomreli jej rodičia. Musela pracovať ako nádenička, aby sa pretĺkla. Aj keď bola chudobná, bola láskavá a dobre vychovaná, takže všetci ľudia okolo nej... ju nadšene chválili a boli plní obdivu. Takže jej povest' sa rozšírila široko ďaleko. V inej dedine bol jeden bohatý muž s veľkým zámkom, mnohými domami, služobníctvom, zamestnancami, dobytkom a poľami, že ich nemohol spočítať. Bol mimoriadne bohatý, mal 5, 7 žien. Míňal svoje peniaze márnotratne a nevhodne. Ale mal iba	jediného... (Syna.) Ako to, že všetko viete? Takže tento rok, syn toho bohatého muža dospel. Preložili to dobre? Niekedy keď si vypočujem preklad, idem puknúť od smiechu, pretože to preložila úplne zle. Vôbec som nerozumela, o čom hovoria, takže som sa len musela smiať. Fajn, veľa šťastia, ľudia! To nevádi, ak uvidíte, že sa smejú, smejte sa aj vy. Pretože nemôžem pomôcť tomu prekladu. Keď ich uvidíte smiať sa, niečo smiešne. A hovorí sa, že smiech je pre vás dobrý. Tu sa len smejete, je to zadarmo. Áno, pretože v niektorých iných jógových inštitúciách vám možno zaúčtujú	aj za smiech. Majú kluby smiechu a to všetko, viete? Musíte zaplatiť členský poplatok alebo niečo také. Takže tu máte aspoň smiech zadarmo. Spomínate si na vtíp, ktorý som vám hovorila? Bol jeden turistický sprievodca, Japonec, ktorý išiel navštíviť nejaké pekné mesto. A potom im ten hosťiteľ hovoril rôzne veci, veľmi dlhý príbeh. A japonský sprievodca povedal: „Dobre, náš hosťiteľ práve povedal vtíp. Teraz sa prosím zasmejte.“ To je všetko. Nič nepreložil. Povedal len: „To bol vtíp, zasmejte sa prosím.“ A Japonci sa zasmiali. Boli zdvorilí, všetci sa zasmiali spoločne. Japonci nerobia zmätok,
---	---	---

myslím, dokonca aj keď	Pretože ona bola chudobná,	trochu zle,
robia kvetinovú výzdobu,	musela pracovať	a najskôr sa tej dohadzovačka
sú veľmi šetrní.	ako nádennička,	stále vyhýbala.
Japonský životný štýl	takže možno musela ísť	Avšak tá dohadzovačka
je veľmi šetrný.	na nejaký čas von.	rozprávala sladké reči,
Ich domy sú ako zápalkové	Ten mladý muž ju uvidel...	keď sa s dievčinou
škatuľky; v Tokiu,	páni!	rozprávala, aby ju prilákala.
skutočne tak,	Keď ju stretol,	Keď ju tá dievčina
veľmi malé domy.	tak sa do nej zbláznil,	chvíľu počúvala,
Ich autá sú malé.	až sa mu celkom	bola dojatá.
Ich jedlá sú vzácne.	chveli kolená.	Takže ... čo?
Nemajú veľa,	Nedokázal na nič iné	Súhlasila.
vidíte, pretože	myslieť?	Potom sa tí dvaja ľudia
krajina je malá	Takže išiel domov	... čo?
a populácia je veľká.	a každý deň si želal,	dohodli si stretnutie.
Takže si všetko cenia.	aby si ju mohol vziať	Keď sa stretli,
Veľmi si cenia všetko,	za ženu,	mladý muž prisahal
čo majú.	nie ako robotníčku.	na pohoria i moria,
V poriadku,	Ale za ženu.	že nikdy nezmení
takže keď tlmočia,	Potom	svoje srdce.
tiež šetria slovami.	poprosil dohadzovačku,	Preto to dievča
Povedia: „To bol vtip,	aby ju išla popýtať	prijalo jeho návrh.
teraz sa prosím zasmejte	pre neho za ženu.	Potom cítila,
a zatlieskajte rukami.“	Takže tá žena,	že mala šťastie,
Je to veľmi šetrné.	dohadzovačka,	že sa môže vydať
Áno. V poriadku.	našla spôsob,	za niekoho, koho miluje –
Syn tohto bohatého muža	ako spoznať tú dievčinu.	a jej milovaný má aj vysoké
sa chcel oženit’	Pretože tá dievčina	spoločenské postavenie –
s tou krásnou a cnostnou	si myslela, že je chudobná,	preto bola tiež
osirelou dievčinou.	a cítila sa kvôli tomu	veľmi šťastná.

Ale táto dohadzovačka nemala dobré srdce. Ten bohatý mladý muž jej dal množstvo peňazí ale nebolo to nikdy dost'. Bola príliš chamtivá, takže skákala z jednej strany na druhú. Keď dohadovala svadbu pre toto chudobné dievča, tá dohadzovačka zistila, že v susedstve bolo ešte jedno dievča, ktorej rodina bola veľmi bohatá, skutočne bohatá; ale ona bola veľmi škaredá a tiež veľmi lenivá. Preto si ju nikto nechcel vziať. Dohadzovačka našla spôsob, ako sa porozprávať s tou dievčinou. Tá dievčina bola veľmi šťastná a chvatne tú ženu odmenila množstvom zlata a striebra, a prosila ju o pomoc, aby sa mohla vydať za toho bohatého mladíka. Táto žena	hrala na dve strany. Bola skutočne zlá; veľmi zlá. Takže chlapec či dievča, ktorí sa chcú oženit'/vydať, si dnes len napíšu email, to je rýchlejšie. Nemusia si hľadať dohadzovačku. Načo sa v súčasnosti otravovať s dohadzovačkou? Email je rýchlejší, však? Pošlete aj svoju fotku. To dievča bolo také potešené, každý deň si želala, aby mohla byť s tým bohatým mladíkom. Dala veľa zlata a striebra; akékoľvek množstvo si tá žena zažiadala, nebol to problém. Od toho dňa dohadzovačka navštevovala toho bohatého mladíka a hovorila mu všetky možné zlé veci, trápne veci, klebety, pridávala k tomu „cibuľu a cesnak“, „korenie a čili“ –	hovorila zlé veci o tej chudobnej dievčine. „Prikrášľovala to“ všetkými možnými vecami – že to druhé dievča je neverné a že malo pomer s iným mladým mužom v dedine. Ale nič také sa s tým mladým mužom nestalo. Hoci ju tento bohatý mladý muž miloval, jeho charakter nebol taký dobrý. Bol tiež veľmi krutý, hrubý a chamtivý – takže bol veľmi žiarlivý a nahnevaný na to chudobné dievča. Zároveň tá dohadzovačka neustále chválila bohatú dievčinu, chválila jej dobré stránky. Netrvalo dlho a jej plán bol úspešný. Mladý muž bol taký nahnevaný, že konal nerozumne.
---	---	--

Bol taký žiarlivý, že si prestal všímať a zavrhol svoju milovanú. A navyše bol náladový a povrchný – bol zvyknutý byť rozmaznávaný. Bol jediným synom bohatej rodiny. Príliš zhýčkaný, takže sa stal rozmazaným; preto nemal záujem dôkladne tú záležitosť vyšetriť. Len obviňoval svoju milovanú, že je nemorálna a neústupne zrušil jej návrh. Nie dlho nato poslal dary a návrh na svadbu dievčine z bohatej rodiny. Od toho dňa, kedy bolo chudobné dievča odmietnuté, bola smutná, ochorela a bola pripútaná na lôžko. Bez ohľadu na to, koľko to vysvetľovala, ten mladý muž nepočúval. Čím viac vysvetľovala,	tým viac ju on podozrieval. Bolo to bezútešné, jej stav sa zhoršoval zo dňa na deň. V deň, kedy mal ten bohatý pár svadbu, bol deň, kedy bola neopísateľne smutná. Takže v okamihu mimoriadnej úzkosti a bez premýšľania skočila do rieky a spáchala samovraždu. Samozrejme, však? Bola osamelá, však? Sirota, až do toho okamihu nikoho nemilovala – rodičia jej umreli, a tak dala všetku svoju lásku tomu mladému mužovi. Takže teraz, keď ju zradil, bolo to, akoby spadla z oblakov. Neexistovalo nič, o čo by sa oprela, čoho by sa chytila, takže samozrejme môžeme pochopiť jej zlomené srdce,	však? Bola chudobná, stratila otca i matku a jej práca bola namáhavá. Zrazu niekto prišiel a zvädzal ju – nie že by niečo chcela. Netúžila po ničom, ale zrazu niekto prišiel a zvädzal ju, a spôsobil, že si myslela, že jej Boh zoslal šťastný osud. Bez akéhokoľvek varovania všetko zmizlo behom chvíle. Takže keď zomrela, jej duša nebola vyslobodená. Kam mohla ísť? Dole kam? Do podsvetia. (Do pekla.) Do pekla. Prečo išla do pekla? Neurobila nič zlé, aby si zaslúžila ísť do pekla. Išla len k Yamovi (pánovi podsvetia). V podsvetí vzniesla sťažnosť proti tomu mladíkovi. Po mnohých rokoch,
---	---	---

keď aj ten bohatý pár zomrel, a aj tá dohadzovačka, všetci išli do podsvetia. Yama (pán podsvetia) pochopil hriech každej osoby, takže ich donútil, aby sa reinkarovali na Zem, aby splatili svoj dlh. Viete, ako sa reinkarovala dohadzovačka? Čím sa stala? Dohadzovačka sa reinkarovala ako dcéra bohatého muža a rodičia jej dali meno Kién (mravec). Mladý muž, ktorý zradil svoju lásku, sa reinkaroval ako chudobný študent, ktorý nemal ani centimeter pôdy, na ktorú by zatĺkol kôl. Ani len kúsok zeme, kam by zatĺkol kôl – čo to znamená? (Veľmi chudobný.) Bol skutočne chudobný. Kôl je iba takýto	veľký a on nemal ani toľko miesta, aby ho zatĺkol. Aulacký (vietnamský) opis je dokonalý. Stačilo povedať, že je taký chudobný, že nemá ani centimeter pôdy, ani centimeter zeme, kam by zatĺkol kôl. Skutočne bol chudobný. Náš kôl je podobný dáždniku, však? Taký tenký, že tam nebolo miesto ani na jeho zatĺčenie. Nie je čo dodať, však? Žiadne miesto na zatĺčenie kolu. Slečna Kién (mravec), dcéra bohatého muža, bola veľmi krásna a veľmi inteligentná, ale jej otec bol veľmi chamtivý a krutý. Na nikoho nebral ohľad. Na každého pozeral zvrchu, pohrdal svojimi susedmi a cenil si iba peniaze a slávu. Slečna Kién (mravec)	dospela do veku na vydaj, a jej otec bol taký chamtivý, že znevažoval a odmietol všetky ponuky na vydaj. Čakal na niekoho, kto bol bohatší, slávnejší, z vyššej triedy – takého by prijal. A tak čakal a čakal. Toľkí vyjadrili svoj záujem, ale bohatý muž podceňoval každého z nich, považoval ich za chudobných a odmietol im dať za ženu svoju dcéru – neboli dosť bohatí. Neďaleko domu bohatého muža žil jeden študent. Bol pekný, vynikal v štúdiu, ale bol mimoriadne chudobný. To je úžasné! Predtým nemal ani toľko zeme, aby tam zatĺkol kôl, a teraz sa dokonca aj jeho košeľa rozpadala! Mal iba „košeľu z listov“ a aj tá sa rozpadala.
---	--	--

Nemal žiadnu pôdu,
kam by zatĺkol kôl,
kam by si zavesil košeľu.
Nemohol ju zavesiť, tak
spadla. Bol taký chudobný,
že dokonca aj jeho košeľa
sa rozpadala.
Raz za čas, keď čítam
v aulačtine (vietnamčine),
vtedy si spomeniem na tieto
výrazy. Je to zábava.
„Taký chudobný, že sa
mu aj košeľa rozpadala.“